

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 2.

Z KRAKOWA DNIA 7 STYCZNIA 1813 Roku WE SZRODE

— Z Krakowa. —

Dnia 29 Grudnia t. z. na posiedzeniu Ciągła Prawodawczego, po długich sporach względem niewłaściwie ustanowionej cenzury nad czynościami Sejmowemi, jako Statutowi urządzającemu Zgromadzenie Polityczne i powszechnym zwyczajem Sejmowym, sprzeciwiającej się.

JW. Kucieński Reprezentant Gminy z M. Krakowa, odczytał wykaz, przychodów i rozchodów z roku 1812 który do W. Senatu przesłano; tudzież odczytał, opinią Kommissyi Skarbowey, nad projektem do prawa, względem liwerunku przez posiadaczów dóbr ziemskich opłacać się mianego, będący za nieprzyjęciem, lecz tylko za położeniem ante lineam tegoż podatku, poczem JW. Drake, Delegowany Sędzia Pokoju wniósł, iż prawo liwerunkowe przez uchwały Sejmowe r. 1809 i 1811, titulo, pobor in natura dla woyska Narodowego Xięstwa Warszawskiego, nawet docześnie tylko ustanowione, względnie naszego kraju przez się upadła i do uchylenia go wcale nie potrzeba było osobnego rozporządzenia; prawo zaś nie exy-

stuiące, ani przestaniem, ani w Budżecie na rok 1813 ante lineam zanotowane bydz nie może i nie powinno; następnie przystąpiono do wotowania, po ukonczeniu, którego okazało się, iż projekt takowy stosownie do art. 13 Konstytucyi, przyjętym nie został.

Sekretarz Sejmowy odczytał, nadesłane od Senatu ekspedycie, iako to:

1. Doniesienie o wybranych IIWW. Senatorach w Sądzie Najwyższym zasiadać mających, na co uchwalono, iż rzeczony sąd dnia 30 b. m. i r. w miejscu posiedzeń Władz Sądowych rozpocząć się ma.

2. Odezwy względem umieszczenia summy dla 18 Alumnów Duchownych, co do Kommissyi Skarbowey przesłano.

3. Uwiadomienie o postanowieniu przez W. Kommissyją Organizacyjną, względem cenzury nad czynościami Sejmowemi.

Po zawieszeniu parogodziennym Ser-syi, Sekretarz Sejmowy, odczytał następujące ekspedycie, od W. Senatu nadesłane.

1. Odezwę przy który przesłana iest

odpowiedź W. Kommissyi Organizacyoney, względem trudności pociągania Starozakonnych do podatkowania dla zastąpienia deficit.

2. Odezwę, przy której przesłana jest, odpowiedź teyże Kommissyi na uczynione uwagi przez Ciało Prawodawcze względem zmiany Statutów.

JW. Soczyński Reprezentant Gminy i M. Krakowa, odczytał opinią imieniem Kommissyi Skarbowey nad Reskryptem W. Kommissyi Organizacyoney przez W. Senat nadesłany, względem umieszczenia na Budżecie summy dla 18 alumnów Duchownych, poczem JW. Hrabia Stadnicki wniosł, ażeby W. Kommissya Organizacyyna iedynie rozwianiem Konstytucyi, i tem co iey Traktatem jest powierzono zatrudniała się; a W. Senat iako Władza eksekucyyna tem co dobro ludu wymaga, Izba postanowiła, aby Reskrypt powyższy do W. Senatu po opinią przesłać.

JW. Mąkólski Repr. Gm. Okr. Młoszowy odczytał opinią imieniem Kommissyi Prawodawczej, nad zasadami tyczącymi się wolności handlu i rzemiosł, przez W. Senat nadesłanemi, poczem JW. Szydłowski Repr. Gm. 9 M. Krak. odczytał wniosek wystawiający ważność tegoż przedmiotu, i w tem celu złożył 2 prośby od Cechów podane, następnie uchwalone: aby W. Senat wezwać, czyli zezwoli na delegacyją 2 Senatorów, do Komitetu przez Ciało Prawodawcze, do zastanowienia się nad temiż zasadami, tudzież wygotowanym już w tey mierze przez W. Senat planem, iako też projektem od Kongregacyi Kupieckiey podanym, delegować się mianego.

Następnie JW. Mąkólski odczytał i-

mieniem Kommissyi Prawodawczej, opinią nad projektem do prawa względem sprzedaży Kościołków pod tytułem S. Krzyża i S. Walentego, w skutku czego, stosownie do opinii Kommissyi, tenże projekt w prawo zamieniono; poczem JW. Marszałek Sassyją do dnia następnego solwował.

D. 30 Grudnia r. z. JW. Marszałek zdał relacyją o rozpoczęciu Sądu Naywyższego. Sekretarz Seymowy odczytał odpowiedź W. Senatu na podane wnioski względem uchylenia Subsidium charitativum, ofiary 24 groszy i $\frac{4}{100}$ procentu, odmawiającą w tychże przedmiotach inicjatywę.

JW. Kuciński imieniem Kommissyi Skarbowey odczytał Budżet Rozchodów na rok 18 $\frac{1}{2}$, ułożony, a Izba tytułami takowy Budżet przechodząc, w całości tenże przyjęła.

Na wniosek JW. Soczyńskiego uchwalono, aby JW. Xiędzu Hrabieemu Sierakowskiemu imieniem Izby oświadczone było, iż się temu Kraiowi dobrze zastrzyżł przez podane własne projekta w Architekturne; mile od Izby przyjęto.

Sekretarz Seymowy odczytał nadesłane expedycyie od W. Senatu, iako to:

1) Odpowiedź względem dania opinii o umieszczenie na Budżecie Summy dla 18 alumnów duchownych, a względem czego przystąpiono do wotowania, poczem okazało się, iż rzeczzone umieszczenie Summy nie przyjęto.

2) Projekt do prawa względem niżenia opłaty od Win Austryjackich, który projekt na przedstawienie JW. Kucińskiego oświadczaiącego, iż Kommissya Skarbowy z Kommissyją Senatu w tey mierze porozumiewają się, już przekonała się, iż

ta opłata znizona, wyrówna zupełnie ilości na przyszłym Budżecie Przychodów umieszczonej; Izba iednomyślnie przyjęła i w prawo zamieniła.

3) Odpowiedź na wezwanie względem Komitetu do rozważenia i ułożenia projektu, tyczącego się wolności handlu i rzemiosł, przez Ciało Prawodawcze wyznaczyć się mianego, który to przedmiot po długich debatach, decyzji do dnia następnego zostawiono, do którego dnia J.W. Marszałek Sessyją solwował.

Jacek Krzyżanowski
Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 30 Grudnia.

Kommissyia Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi.

W miejscu zwanem Rybaki, pod Wyszogrodem, zaprowadziła stanowisko statków rządowych, Berlinkami zwanych, wraz z warsztatem budowniczym.

Założeniem tem przedsięwziętem dla użytku handlu, zawiadanie Urząd splawu i budowli statków, w Wyszogrodzie.

Podając to do powszechney wiadomości, Kommissyia Rządowa Spraw wewnętrznych i Policyi oznajmia:

1mo. Ze produkta i towary wszelkie mogą być frachtowane tak w kraju, jak za granicę, na rzeczonych statkach, za zgodą z Urzędem Splawu zawrzeć się mającą, który starać się jest obowiązany, ażeby statki zdawnymi i pewnymi Szyprami były obsadzone.

2do. Ze z Urzędem Splawu, może być zawierana umowa o stawianie lub naprawę statków wszelkiego gatunku, podług taryfy, którą tak w Urzędzie Splawu, jak w Kommissyi Rządowej Spraw wewnętrznych i Policyi przejrzyć można. W

tym celu warsztat budowniczy w szpary dobrego materiału został opatrzonym, oraz kilkunastu zdatnych rzemieślników osadzono na Rybakach, których liczba zostanie powiększoną.

3tio. Ze mogą być przyjmowani ochotnicy do nauki splawu i kierowania statkiem, Berlinką zwanym, którzy jako parobcy wiktowi (Kost-Knecht przy Szyprach będą umieszczeni.

Dla zachęcenia Szyprów, od każdego zupełnie wyuczonego parobka, rodaka nagroda sto złotych polskich ze Skarbu została przeznaczoną.

4to. Ze równie uczni do warsztatu budowniczego na naukę stawiania statków, mogą być oddawani.

Ucznie stale na trzy lata zapisujący się, pobierają dzienną płacę, i wraz z czeladnikami wolni są od popisu wojskowego.

We wszystkich powyższych przedmiotach, ochotnicy zgłaszać się mogą osobiście, lub franco na piśmie, do Urzędu Splawu w Wyszogrodzie, który łatwość potrzebną każdemu upewni.

W Warszawie d. 16 Grudnia 1817.

Minister Prezydujący

(pod.) *T. Mostowski.*

Sekretarz Generalny

(pod.) *Aug. Karcki.*

Z Moskwy d. 26 Listopada.

N. Cesarzowa Jeymość Maryia, ostatnich dni przeszłego miesiąca, uszczęśliwiła odwiedzeniem wieś Ostańkino, należąca do młodego Hrabi Dymitra Szeremetowa. Z ciekawością i ukontentowaniem oglądać raczyła część ogrodu i pokoje, szczególniej zaś galerię obrazów. Uczący się w szkole założoney przez Hrabiego Szeremetowa, mieli szczęście być sta-

wionemi przed N. Panią. Potem Cesarzowa Jejmość była w kościele, gdzie Kleban w ubiorze kościelnym z krzyżem na spotkanie wyszedł, a N. Pani po ucałowaniu krzyża, oglądała kaplicę, zakrystyją i pewną sumnę dla kościoła zapisała.

N. Cesarzowa Elżbieta, idąc przez Nowograd do Moskwy, odwiedziła panieński klasztor Diestatiński zwany. Niepodobna było bez podziwiania patrzeć na łaskawość N. Pani, a razem na to radosne uniesienie, w jakim się znajdowały w tej chwili siostry tego klasztoru i Xieni Maxymilia, ze szlacheckiego domu Szyszkałow, ta sama, która niedawno temu, miała szczęście należeć do obrzędu bierzmowania W. Xżney Imci Alexandry Federowny. N. Pani spotkaną była przy zgromadzeniu mniszek przez duchowieństwo z krzyżem w tych samych bogatych ubiorach, które przed rokiem temu kościołowi ofiarowała. Po złożonym pokłonie w cerkwi, i po obejrzeniu zakrystyi, Cesarzowa Jejmość uszczęśliwiła łaskawem odwiedzeniem Xienią. W tymże czasie zakonnicze przypuszczone były do ucałowania ręki, i różne swe N. Pani okazywały roboty, które najłaskawszej pochwały stały się godnemi. Stawione były także młode sieroty, które tam biorą wychowanie i są utrzymywane z pracy zakonnice.

Zi Petersburga d. 30 Listopada d. k.

Były Marszałek Gubernii Kiiowskiej, Radca tajny Hrabia Rzewuski, otrzymał najłaskawszy rozkaz zasiadać w rządzącym Senacie.

Poseł i Minister Pełnomocny Rossyjski przy dworze Neapolitańskim, rzeczywisty Radca Stanu, Hrabia Mocenigo, mianowany Radcą tajnym.

Medyk nadworny Liboszyć, najłaskawiej mianowany leybmedykiem dworu J. C. Mei.

Policmeyster Moskiewski, Pułkownik Broker, otrzymał rozkaz być Policmajstrem w Petersburgu.

Dnia 25 z powodu śmierci Xiężney Karoliny, córki Xcia Rejenta Angielskiego, odprawiono się w kościele Angielskim uroczyste nabożeństwo żałobne, na którym w wielkiej żałobie znajdowali się Anglicy, w stolicy tutejszy mieszkający. Kościół żałobą okryty, smutna muzyka na ten obchód ułożona, mowa P. Spencer, opis szczegółów wypadku tak bolesnego dla każdego dobrego Anglika, ży obecnych, stały się kłiwem przekonaniem tej ciężkiej żalości, którą zostawiła po sobie ta młoda Pani, zanosząc do grobu miłość i nadzieję narodu.

Pomnik Xcia Pożarskiego i Obywatela Minina, zdobiący teraz starodawną stolicę Rossyi, należy do wielkich dzieł sztuki w naszych czasach. Wysokość figur jest do óciu arszynów, a zatem arszynem prawie wyższe od figur pomnika Piotra W. na placu Isakiewskim w Petersburgu. Metallu na wylanie grupy i sztuk donie należących przeznaczono 1350 pudów. Główna zastanowienia, że monument Piotra W. w swoim czasie kosztował więcej 437.000 rubli; na monument zaś Minina i Pożarskiego złożono 150.000 rubli. Na przełożenia Ministra spraw wewnętrznych Kozodawlewa, pieczętowitezo o zachęcenie talentów, czyniących pożytek i sławę Rossyi, Cesarz Jegość rozkazał przydać 20.500 rubli do summy na ten pomnik zbranev. Summa ta przeznaczona na rzecz artystów, którzy, iak mniemać należy, z

drogiej teraz ceny materiałów miarę biorąc, za pracę godną sobie ziednali sławę, kosztem może swojego majątku.

Dnia 23 b. m. Towarzystwo wojskowe zawiązane przy głównym sztabie gwardyi J. C. M. odprawiło swe uroczyste roczne zgromadzenie. Rok temu, iak N. Cesarz osobistą bytnością zaszczycić raczył i uszczęśliwić łaskawą odezwą dom Głównego Sztabu. Jenerał Adjutant J. C. Mei Jenerał Siepiagina urządził w tym domu kosztem własnym i przez dobrowolne ofiary bardzo piękną bibliotekę, składającą się z naywyborniejszych tak oyczystych iak cudzoziemskich autorów, Drukarnię, szkołę kantonistów i inne pożyteczne zaprowadzenia. Wszystko to miało szczęście zyskać nayłaskawsze potwierdzenie N. Pana. Tegoż samego dnia N. Cesarz zaprenumerował Dziennik wojenny wydający się przez członków pomienionego towarzystwa. Szlachetne grono officerów Rossyjskiego Sztabu Gwardyi w celu uwiecznienia tak chlubney dla siebie pamiątki, postanowiło dzień ten corocznie obchodzić. — Wszyscy więc rzeczywisci i honorowi członkowie, (tych ostatnich liczbę zdobiją znakomitsi nasi autorowie), zgromadzili się o godzinie II zrana do domu Sztabu Gwardyi. Dowodzący korpusem Gwardyi Jenerał Adjutant Wasilczukow i wszyscy inni Jenerałowie Gwardyi zaszczytli tę uroczystość obecnością swoją. W samo południe posiedzenie zagajonem zostało czytaniem krótkiego wykładu przyczyny zgromadzenia, przez Sekretarza towarzystwa A. Chwostowa, który daley odczytał zdanie sprawy o postępie i stanie biblioteki Towarzystwa Wojskowych, iako też o zatrudnieniach i czyn-

nościach członków onego, napisane przez Kassiera biblioteki P. Grzybowskiego. — Po takowem zagajeniu, Rzeczywisty członek towarzystwa Teodor Mikolajewicz Glinka, czytał stosowną do tego zdarzenia rozprawę: O konieczności życia czynnego, zatrudnień oświecających, i czytania ksiąg; iako też o pożytku i stanie terazniejszym, założoney z tego powodu przy Sztabie gwardyi biblioteki. — Wszyscy potem goście przeszli na piętro wyższe tegoż domu, gdzie uwaga ich zwróconą została na rozmaite ciekawe przedmioty. Lecz nadewszystko zastanawiał ich nabyty niedawno i na nowo urządzony wynalazek Litograficzny. W obecności całego zacnego zgromadzenia wybito kilka exemplarzy wierszy napisanych przez P. Glinkę. — Wielki nakoniec był obiad u Jenerała Siepiagina, na którym wojownicy Rossyjscy okazując nayżywsze przywiązanie ku ubóstwionemu Monarsze, spełniali z zapalem zdrowie N. Pana.

Muzeum Uranograficzne.

P. Rui wynalazca Mechanizmu Uranograficznego, o którym dzienniki Francuzkie i Włoskie dosyć często wspominały z pochwałami, przybył niedawno do Peterzburga, gdzie ma zamiar dawania lekcy i czynienia swoich doświadczeń w domu P. Demidowa. P. Rui miał już zaszczyt okazania niektórych doświadczeń swoich w obecności JW. Józefa Piotrowicza Kozodawlewa Ministra Spraw Wewnętrznych, JW. Siostrzeńcewicza Metropolity kościołów wyznania Katolickiego w Państwie Rossyjskiem, Hrabiego de Noailles Pełnomocnika Francuzkiego, Jenerała porucznika Betankura, członków Ministerstwa oświecenia, i wielu innych

znakomitych osób. Prosty skład Mechanizmu Uranograficznego, dziwne onego skutki, osobliwsza łatwość, z jaką się tłumaczyą przezeń obroty siał Niebieskich, nakoniec jasność i dokładność tłumaczenia się P. Rui, wszystko to będąc godne podziwienia, nieskończenie się podobało tak światłym gościom.

Z Paryża d. 19 Grudnia.

Spory względem wolności druku trwają jeszcze ciągle w izbie Deputowanych. Strona przeciw projektowi tak dalece się powiększyła, iż dnia 17 Deputowany Baillou powiedział: że wielu mówców, którzy zapisali się za ustawą, mówią przeciw niej w szczegółach lub ogóle; mówią oni w prawdzie pięknie i wymownie; ale gdyby miał sprawę w sądach, niechciał by mieć ich swoimi obrońcami. (Szemranie) Obwinił nakoniec Prezesa, iż dał więcej głosów do mówienia przeciw ustawie, jak za ustawą, co ziewoliło ostatniego do tłumaczenia się. — Jane członki żądały zakończenia w tej mierze roztrząsań. Lecz wielu przeciw temu żądaniu powstało, i gdy przyszło do głosowania, ukazała się większość za dalszem roztrząsaniem. — Na toż posiedzenie przybyli Wielki Pieczętarsz i Minister spraw wewnętrznych. Po ich przybyciu zabrał najpierwszy głos P. Puccard, i mówił przeciw ustawie i zapewniał, iż gdyby mu przyszło obierać między wolnością druku dzienników i innych pism, zawsze przeniósłby wolność dzienników. "Dla czegoż (mówił dalej) proponują nam zchlebnie dla dzienników zawieszenie wolności? Chcą nas zawsze utrzymywać w nadziei przyszłości, a w udrczeniu codo czasu obecnego? Kazań nam ustawić nie przy-

sięgać na wierność konstytucyi, która nadała nam rząd reprezentacyjny, a wszystkie nasze prerogatywy kończą się na zezwoleniu na podatki. Zdanie wyznaczony kommissyi do zgłębienia projektu, o której rzecz idzie, jest w prawdzie, aby wolność druku do roku tylko była ograniczoną; lecz po roku te same podadzą nam powody, i tak rok od roku najważniejszego naszego prawa będziemy pozbawionemi. — P. Boin oświadczył się za ustawą, ale tylko do 1820 roku, z zastrzeżeniem dla nadużycia wolności druku po tym czasie sądu przysięgłych. — P. Lafitte obstawał przy sądzie przysięgłych, i niewątpił, iż wszystkie zgodzą się na to członki. Wyraził dalej, iż przez wolność tylko druku utrzymany byż może kredyt narodowy. Boleźń z strony Ministrów jest znakiem słabości, a słabość rządu nie jest wcale kredytowi sprzyjającą. Gdy on wiele do przeszłej pożyczki wpływał i na przyszłość należeć do niej będzie, przeto uwagi z jego ust wyszłe, wielkie mają znaczenie. Nietykał on dyplomatycznych i politycznych przyczyn; uważał tylko rzecz ze względu skarbowego, któremu jego doświadczenie i wiadomość jako bankiera, nadają tem większą ważność. Kończąc rzekł: "Wolność dzienników nie będzie dla Francyi niebezpieczniejszą nad wolność obierania przez Francuzów swoich deputowanych. Doświadczmy tylko, zostawmy płatnym dziennikarzom wolność zasmolenia swojego papteru, a w krótkce publikum i Rząd nie będzie miał potrzeby pociągania ich pod sąd. Posiedzenie d. 18 rozpoczęło się dziełną mowę Margrabi Le Voyer d'Argenson przeciw ustawie. Zgadzał się z przeko-

konania na sąd przysięgłych. (iego i Margrabi Chauvelin mowa różniły się wcale od mów innych przeciwnych członków) P. Figaroi mówił za, a P. Benoist przeciw ustawie; ostatni jako uczonego prawnik i filozof. P. de la Boulay mówił za zdaniem kommissyi, a P. Corbieres za zdaniem strony opozycyjnej. Mowę jego uwieńczyły liczne oklaski. Między innymi rzekł: "Powiedziano nam, (Hr. La Cazes Minister Policyi) że niektóre członki izby znalazły projekt do ustawy względem wolności druku za nadto liberalny. Gdyby nawet tak było, tedy ta liberalność nie rozciąga się do dzienników, które w każdym czasie mogą być zabronionemi. Ministrowie zdają się obawiać dzienników, któremi zarówno, iak publicznem mniemaniem i sądem przysięgłych pogardzają. Lecz od nich tylko zależy trzymać dzienniki, któremi pogardzają i boją się, na wodzy. Niechaj tylko odsuną wszystko, co może być powodem do uzaleń i rozdwojenia; niechaj publicznego mniemania nie tamują i samoistności na miejscu narodowego interesu nie kładą, a na owczas dzienniki opozycyjne odmienią sposob pisania lub zamilkną. Słyszeliśmy atoli z ust Ministra, iż wola Królewska jest w tej mierze nieodmienna; z tego więc powodu wnoszę o odrzucenie ustawy.. — Tu przerwał głos Mowcy Minister spraw wewnętrznych, obstając za prerogatywą Królewską podawania projektów do ustaw, które wolno izbie odrzucić, ale za pozwoleniem tylko J. K. Moi, odmienionemi być mogą. — Po ministrze mówił Tronchon przeciw ustawie, a P. Morisset zamówił sobie głos nazajutrz, gdzie dalsze

nastąpi rozstrząsanie.

Izbie deputowanych podanych zostało wiele prośb, pomiędzy któremi jedna od departamentu Rodanu podpisana od 15,000 obywateli przeciw niekonstytucyjnemu wysłaniu Marmonta do Lyonu, a druga od skazanych za politycznie wykroczenia na wygnanie z kraja, a dotąd w więzieniach trzymanych.

Portugalski Posel, Hr. Palmela, zjechał tu z Londynu dla rozpoczęcia z Połsem Hiszpańskim, Xciem Fernan Nunnez, pod pośrednictwem Ministrów sprzymierzonych Dworów, układów o zagodzenie sporów względem rzeki Plata,

Pustelnik z Floryjańskiej Ulicy.

*List do P. Redaktora Gazety Krakowskiej.
Na ulicy Floryjańskiej dnia 3 Sty-
cznia 1818.*

Meści Panie Redaktorze!

To straszna rzecz, zawołasz W Pan przeczytawszy moją odezwę, skądże tu znów, jeszcze na tej ulicy zjawił się jakiś Pustelnik? Coż on zamysła? Jakie są jego widoki w napastowaniu mnie z swoimi gderackimi bredniami? Czy mu się zachciało naśladować owych nudnych pustelników w Paryżu i w Warszawie? Czy on tylko nieboraczek na autora niezasłabił? Ach! co to za nieszczęście, dodasz W Pan w tem miejscu, że ta choroba tak mocno teraz grasuje; a przecież przeuczeni lekarze nasi, ani pomyslą o zapobieżeniu tej strasznej skutkom! Słowem czegoż ten człowiek żąda, iakie jest jego przedsięwzięcie?

Krotko się wytłomaczę. Oto zacho-

nowałem w istocie na gderacza, ale przeciwnego dotychczasowym, bo jestem wesołym gderaczem, pragnącym prawdę zepsutemu światu ogłaszać, bez dotknięcia iednak czyieykolwiek godności, osobistości nawet pod naidrobniejszą postacią nieobrażając nikogo.

Choź zawoła znowu P. Redaktor, człowiek ten widocznie jest porażony na wszystkie pięć zmysłów razem, Pustelnik i wesoły, chce prawdę mówić i nieobrażać nikogo...

Tak Panie Redaktorze nikogo! Za to ręczę, przysięgam, i gotów jestem pięciorną rękoymią, złożyć, iako nikogo, a nikogo pod słońcem, nieobrażę, niedotknę, niedrasnę, niezaczepię, nieruszę, tak dalece, że nawet w podeyrzenie go nie w prowadzę, aby co o nim bydz miało. Pod tym warunkiem zakładam od dnia dzisiejszego mieszkanie moje na Floryjańskiej ulicy, w którym codziennie z rana od dziesiątej do iedenastej, a po południu (teraz zimą) od godziny trzeciej do czwartej, bióro moje otwarte będzie; to jest; wyglądać będę oknem, dla przypatrywania się wszystkiemu, cokolwiek tylko Pustelnika lubiącego osobliwie gderactwo, ściągnie na siebie uwagę, a z innych godzin nikomu sprawy zdawać niemyślę. Nie jestem ja z liczby tych pustelników co lubią, w ustroniu modlić się i poziewać; mnie wszędzie pełno, a nawet czasem i prowincyją odwiedzam, dla dogodzenia mojej słabości, aby (iako to nieprzyjaciele prawdy mówią) wzorki z ludzi wybierać.

W mieście nic się przedemną ukryć niezdota, osobliwie w niniejszey epoce Karnawału. Cokolwiek się nazywa reduktą, balem, piknikiem, kassynem, a na-

dewszystko teatrem, tam ja uczęszczam, nie dla tego, abym na drobnostkach czas trawił, iak owi młodzi nasi mitotnicy podroży do cudzych krajów co z niezem, bo ledwie, że z próżnym workiem wracają, ale na wzór dzisiejszych uczonych wędrowników, wszędzie jestem iakimi szczególnym przedmiotem zatrudniony. W ostatniem, drugie bióro moje zakładam przy pałtęrze. Pan W. — prowadził tylko wojnę z autorami i aktorami, ja wojnę wydaię widzom, i iężeli zwyciężcą z niey niewyidę, to przynajmniej niepokonanym, bo drogi prawdy, ani na krok zboczyć niemyślę. Nie będę ja tak barbarzyńsko ściagał przedmioty gderań moich, iako on ściagał autorów Niemieckich, bez których nasza Krakowska scena, z Kornelami, Rasynami i Wolterami, Francuzkami i oyczystemi, dawnoby musiała być wynieść się od aspieszo; ale z uśmiechem szczerego prawdomowcy, w którą stronę się udam, z tamtey wystrzały moje każdemu trafią w sam środek przekonania.

Proszę mnie zatem, o nic złego nie posądzać przed czasem, ale raczey pozwolić mi co tydzień lub dwa tygodnie kawałek miejsca w swoiey gazecie.

Trafi się nie w iednym razie,

Ze wyskoczę na Pegazie.

A biegaąc w różne strony,

Cokolwiek mi się nawinie;

Dziwak lub nudziarz uczony;

Mieyskie, lub wieyskie boginie,

Pustak, pieczeniars brukowy,

Badacz iaki zagorzały,

Słowem wszystkie prazne głowy,

Naynowsze oryginały,

Co tylko chodzą po ziemi,

I czas trawiąc na próżności,

Mniemają się bydz ważnemi;

Takie ja wszystkie Godności,

Kładę w mych igraczek rzędzie:

Nieumiałąc dobrej stawie....

Bo dla mnie dość natem będzie,

Gdy czytelników zabawię. X 22.

D O D A T E K

D O N^{ro} 2.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E J

Z KRAKOWA DNIA 7 STYCZNIA 1818 Roku WE SZRODĘ.

— 2 Krakowa. —

Wypadki Obserwacyi meteorologicznych odprawionych w Obserwatoryum Krakowskiem 1817 roku.

Naywiększa wysokość Barometru	
w tym roku była dnia 2 Li.	
stopada . . . Cali 28 lin 0, 6 par:	
Naymniejsza 16 Stycznia 26	6, 3
Srednia wysokość całego r. 27	4, 569
Naywiększe ciepło Termometru (Reomiura) było d.	
17 Sierpnia	† . 25, 6
Naymniejsze 29 Grudnia —	. 10, 6
Srednie ciepło całego roku †	. 7, 237
Naywiększa wilgoć Hygrometru (Sewassura) było	100
Naymniejsza 4 Lipca	45
Srednia wilgoć całego roku	82, 55
Naywiększe zboczenie Igły Magnesowey ku zachodowi od południka było od 1 do 5 Lipca	17 56
Naymniejsze od 23 Wrześ:	
do 1 Paźdz,	17 25
Srednie zboczenie całego roku	17 39,24
Podług 1095 postrzeżeń.	
Wiatr wschodni był dni	33
— zachodni	41
— północny	54
— południowy	23
— wschodnio - północny	20
— wschodnio - południowy	12

— zachodnio - północny	118
— zachodnio - południowy	12
— z różnych stron	22
Pogody czystey było w całym roku dni	69
Pochmurnych	69
Mocno chmurnych	123
Deszczu	45
Grądu	8
Mgły	22
Śniegu	26
Grzmotu i błyskawic	6

Ostatni mróz na wiosnę był dnia 26 Kwietnia. — Pierwszy mróz w Jesieni był d. 18 Października. — Rok 1817 miał dni 275, które ciągle były wolnemi od mrozu. — Nayciąglejszy mróz w tym roku trwał od 8 do 14 Stycznia i od 16 do 31 Grudnia, w których termometr nigdy nie pokazywał wyżej nad punkt 0. — Ostatni śnieg na wiosnę tego roku padał d. 28 Kwietnia. — Pierwszy śnieg w jesieni padał d. 15 Października. — Pierwszy grzmot nadzwyczajny był d. 7 Stycznia; ostatni 4 Września.

Do pewniejszych przepowiedzeń meteorologicznych służy ta licznemi obserwacyjami stwierdzona zasada: że deszcze i niepogody są zazwyczaj poprzedzane kręceniem się wiatrów, a naybardziej zachodnio - północnych. Ciągły zaś ich kręcenek w jedną stronę przepowiada zazwyczaj następującą pogodę.

Z Petersburga d. 1 Grudnia d. k. w ostatniej pocztowej taryffie przepisany.
 Radca tajny Xiążę Galiczyń mianowany został, Ministrem spraw kościelnych i krajowego oświecenia, a Ober-Prokurorem Najswiętszego Synodu został rzeczywisty tajny Radca Meszczerski.

Gazeta Senacka donosi, że N. Pan potwierdził d. 27 Października r. b. przełożenie Najswięt. Synodu, iżby w dzień Święta Podwyższenia S. Krzyża, w którym roku 1815 d. 14 września podpisaniem zostało Święte Przymierze, corocznie aktem i Manifest J. C. Mości, ogłaszający to przymierze, po kościołach był czytany.

Donoszą z Moskwy, iż dnia 24 z m. będący tam batalion gwardyi pułku Siemionowskiego, obchodził pamiątkę założenia swego przez Piotra W. w dawniej wsi Siemionowka, która teraz w przedmieście Moskwy zamieniła się. Zebrał się tam w kościele Matki Bożej, a przybył namszą N. Cesarz z WW. Xiążętami Mikołaiem i Michałem, z którymi potem obiadował w domu kupców Alexeiewych, którzy tak pożądanym gości z chlebem i solą spotkali. Byli na tymże obiedzie wszyscy officerowie rzeczzonego pułku. Szeregowych zaś częstowali kupcy: Stukacze wy i Graeczewy. Po obiedzie, kupcy Alexejewy ofiarowali N. Panu owoce, który ich nazajutrz udarował raczył brylantowymi pierścieniami.

Z Wiednia d. 29 Grudnia.

J. C. K. Mość wyrokiem z d. 10 Grudnia r. b. postanowił raczył, iż od 1go Lutego 1818 opłata pocztowa od listów, osob. i pakietów wozową pocztą składana bydź ma, zamiast papierowej, w mocnej konwencyjnej w stosunku, jaki jest

Z Londynu, d. 18 Grudnia.

Mówią tu o zamęściu jedney z naszych Królowień z Xięciem Niemieckim, który jest małym co do kraju, ale wielkim co do dzieł bohatyryckich. — Wyra- chowano tu następujące podobieństwo lat życia: Xże Rejent panować jeszcze może lat 14 i miesięcy 4, a jeśli nie zostawi potomstwa, Xże Jorku po nim 6 miesięcy; następnie po ostatnim Xże klarencyi 10 miesięcy, Xże Kentu 10 miesięcy, Xże Kumberlandyi 1 rok i 9 miesięcy, Xże Sussexu 11 miesięcy, Xże Kambridgi 5 miesięcy, Xiężna Gloucestru 10 miesięcy, a Xiężna Zofia 5 miesięcy. Podług tej rachuby przypada na 21 lat następnych 9 panowań, z których najdłuższe byłoby 21 miesięcy. (Jeżeli terażniejszy Król, co nie jest niepodobieństwem, dożyje 100 lat tedy przeżyje wszystkie te 9 panowań.)

Xże Szwedzki Oskar z powodu, iż nosi imię Ossiańskiego bohatera, przyjęty został jako honorowy członek do tutejszego Highland zwanego towarzystwa.

Stary morski nasz bohater St. Vincent zachorował niedawno bardzo niebezpiecznie, ale przychodzi już do zdrowia.

Z Bruxelli d. 18 Grudnia.

Królewicz Następca tronu z swoją Małżonką i synem przybył wczoray do Hagi.

Sąd apelacyjny Brukselski odrzucił wczoray apelacyją Xcia Wellingtona przeciw zapadtemu w sądzie Gandawskim wyrokowi przeciw tamtejszemu wydawcy Gazety. Patron jego odwołał

się jeszcze do sądu kassacyjnego.

Zapadły w d. 8 Listopada przeciw Biskupowi Gandawskiemu, Xciu Broglio, wyrok, został w Gandawie na rynku przylepiony.

Patryotyczne towarzystwa przeciw używaniu obcych fabrykatów w Bruxelli, Gandawie, Mons, Dornik, i prawie w wszystkich Belgii miastach powiększają się codziennie.

Od granic Francuzkich donoszą, iż nad rozszerzeniem portu Dunkierki pracują, i że często do głównej kwatery Xcia Wellingtona przybywają i odchodzą gońcy do Londynu, Hagi i innych stolic. Z tego nawet powodu rządzony Xże oślecił swój odjazd do Paryża.

Od brzegów Mezu d 22 Grudnia.

W królestwie Saskiem zmniejszone bydy ma woysko, i od następnego roku ustać mają wszystkie w kancelaryjach królewskich taxy, a za to będzie urzędnikom powiększona płaca; postępowanie w sprawach sądowych ma także bydy skrocone.

Między Prussami i Stolicą Rzymską zawarty bydy także ma konkordat.

Pewien Emigrant Francuzki chetpiąc się z urodzenia swojego, rzekł do bawiaccy w Paryżu Angielki, Pani Williams: "Czyliż nie należy zachować w pamięci cnot i zasług oyczyźnie uczynionych przez rozciągnięcie ich na potomków tego, który je pełnił?," Podług tey zasady, odpowiedziała ta Pani, jeżeli poprzednik był za zbrodnią obwieszony, tedy wypadaloby wszystkich potomków wywieszać!

Kancelerz stanu królestwa Pruskiego, Xże Hardenberg, iadąc do prowincyy Nadreńskich, przybył d. 18 b. m. do Kassel,

i oddawszy całej Elektorskiej Rodzinie swoje uszanowanie, odszedłszy u Elektora obiad, udał się na dworzec w dalszą drogę.

Las Cases znajduje się jeszcze ciągle pod dozorem policyi w Frankforcie, oczekując na Austriacki paszport.

Xże Leuchtenberg (Eugene Beauharnois) został d. 13 uroczystie w obecności wszystkich władz Królestwa Bawarskiego przez Kommissarza Królewskiego do Xięstwa Eichstadu w prowadzony.

Szkoły na sposób Bella i Lankestra znacznie się we Francyi pomnażają: liczą już tam po różnych departamentach 250 śródkowych tego gatunku szkół. Xiężna Duras założyła niedawno własnym kosztem w Paryżu taką szkołę na 150 dzieci, a Xże Orleanu na 100 ubogich dzieci.

Włościanin, Michał Schuppach, w Langenau w Szwaycaryi, wynalazł bardzo skuteczny sposób wypędzania diabła z opętanych. Pewien hypokondryk utrzymywał, iż ma w sobie 7 diabłów. Nię, odpowie Schuppach, ja widzę, że w Pan masz ich 8, i ten ostatni jest nad niemi przełożony. Za wypędzenie pierwszych 7miu żądam tylko po 1 Luidorze, ale za 8go dwa. Przywidzianemu choremu kazał co rano przychodzić do siebie, i stawiał go przed elektryczną swoją machiną, i za każdym uderzeniem krzyczał: oto wyskoczył diabeł. Osme zaś uderzenie tak było mocne, iż opętanego oziemię uderzyło. Tu krzyknął śmiejąc się: ostatni diabeł nader był trudny do wypędzenia. Chory zaś wstając rzekł: "Bogu dzięki! teraz jestem uzdrowiony.," Szuppach wziął swoje 9 luidorów i uchodzi za cudownego człowieka.

z Madrytu d. 17 Grudnia.

Ogłoszone tu dziś za przebaczenie dla zbiegów wojskowych i innych przestępców, ale to nie rozciąga się do zbiegów, którzy służyli pod chorągwiami przywódcy Józefa. Co się tycze wypłaty prowizji od długu publicznego i zaległych pensy, oczekują tu edyktu zmniejszającego one do trzeciej części.

Mowią, iż odplyniecie uzbraianey w Kadyxie wyprawy do esad południowej Ameryki odwlecze się, z powodu opóźnionego przybycia eskadry Rossyyskiej, do następującej wiosny.

Gazeta Dworska ogłasza tylko dawne z Meksyku o działaniach wojskowych doniesienia. O późniejszych zdarzeniach, jako to o przybyciu tam Myny i wylądowaniu Morilla na wyspę S. Małgorzaty, nic nie wzmiankuje.

Inkwizycya tuteysza jest coraz bardziej niebezpieczna, którzy mniemaniami swoimi splamićby mogli czystość

religii Katolickiej. Niedawno uwięziono posądzonych o to kilka osób.

Dnia 5 Stycznia 1818.

Cena szot rożnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Pszenic	25 — 23	15 — 22	— 20	—
— Zyto	19 15	18 15	18 —	17 —
— Jęczmienia	19 15	18 —	17 —	16 15
— Owsa	11 6	11 —	10 15	—
— Jagiel	44 —	42 —	39 —	36 —
— Grochu	23 —	22 —	21 —	20 —
— Rzepaku	30 —	28 —	—	—

Bieg Pieniędzy w Wiedniu d. 31 Grudnia.

Czer. Zł. Hollenderski Szeinami	Zł. r.
Czer. Zł. Cesarski.	
Moneta konwencyyna za 100	Zł. 302½
W Krakowie d. 5 Stycznia.	
Czer. Zł. Holl. monetą Courant	Złp. 19 gr. 6.
— detto Cesarski	— 18 — 24.
Fryd. Pruskie	— 34 —
Luidor	— 36 —
200 frankowy	— 32 —
Szeiny Wiedeńskie za 100	— 292 —
Złoty rzyński Szeinami	— 1 — 11

D O N I E - E N A.

W każdy Czwartek od godziny wpół do trzeciej do wpół do piątej, w Gmachu S. Ducha, w ulicy Szpitalney, w fabryce Muszlinów, Tisieniów, Chustek, i t. p. będzie można dostać zagotowe pieniądze, sztuk w tym gatunku wyrobionych, gdzie też Fabryka ustalunki, i kommissa przyjmować będzie. Donosząc i to że Fabrykanta Krakowskie, za poświadczeniem Rządu tuteyszego, żadney do Królestwa Polskiego opłacie niepopadają,

Właściciel Hotelu Drezdeńskim zwanego ma honor uwiadomić Przeswietną Publiczność, iż uzyskawszy z mocy uchwały Wysokiego Rządzącego Senatu w dniu 16 Grudnia dr Nro 3690 Dziennika Głównego Senatu zapadley, pozwolenie dawania w pomieszczeniu Hotelu pod liczbą 499 w Rynku sytuowanym pod czas karnawału w dniu w tygodniu Wtorkowy i Sobotny Pikników. — W pierwszą zaraz Sobotę karnawału otworzy zwyż wspomnioną wieczorną zabawę. — Sala gustownie ubraaa, Oświetlenie sey dokładne iarszącym światłem. Orkiestra wyborna, i kilka wrząd idących dogodnych oświetlonych i uporządkowanych Pokoiów będą w pogotowiu dla udowolenienia w wygodach Gości i sprawienia im zabawy przyjemney. — W Krakowie dnia 31 Miesiąca Grudnia Roku 1817.

Nayzobowięzanszy Piotr Lipiński.

Podpisany upoważniony został do pełnienia obowiązków Notaryusza publicznego w wolnem mieście Krakowie i tego Okręgu; o czem Przeswietną Publiczność zawiedomia.

Matakiwicz,

Mieszkający przy ulicy Grodzkiej pod Nrem 227 w Kamienicy JP. Jaszke, na pierwszym piętrze.